

Can Soldevila

Santa Perpètua de Mogoda

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Av. 11 de setembre, Av. de l'estela ibèrica i Av. Girona (08130 - Santa Perpètua de Mogoda)
Emplaçament Entre Parc Tisner i Bosc de Soldevila

Coordenades:

Latitud: 41.52476
Longitud: 2.18309
UTM Est (X): 431844
UTM Nord (Y): 4597335

Classificació

Número de fitxa 08260 - 57
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Jaciment arqueològic
Estil / època: Prehistòric Neolític Edats dels Metalls Antic Romà
Segle -LX/V
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Afectat parcialment per la realització de la via fèrria Mollet-El Papiol i per una rasa d'aigües.
Protecció Legal
Observacions protecció: Pla Especial Protecció Patrimoni Arquitectònic smp
Número inventari si, CCAA, n.3257
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Productiu
Titularitat Privada
Titular: Varis propietaris
Autoria de la fitxa Goretti Vila i Fàbregas
Data de registre de la fitxa: dv., 20/02/2009 - 01:00

Descripció

El jaciment de Can Soldevila es troba situat entre l'avinguda de l'Onze de Setembre, l'avinguda de l'Estela Ibèrica i l'Avinguda Girona, partit en dos sectors per la línia del ferrocarril Papiol - Mollet. Ubicat al sud del centre de Santa Perpètua de Mogoda, entre aquest i el barri de la Florida. Es troba al cim d'una petita serra entre la riera de Caldes i el torrent de Can Sabau (terrenys actualment conreats).

L'any 1978, a conseqüència de la realització de la via fèrria Mollet - El Papiol van sortir nombroses restes arqueològiques. L'any 1980 en obrir una rasa d'aigües van aparèixer més restes. Can Soldevila I: Es tracta d'una estructura circular de 100cm de fondària x 130cm de diàmetre. En el seu interior apareixen fragments de tubot i cendres. Material ceràmic del Bronze final.

Can Soldevila II: Estructura de planta imprecisa, d'un diàmetre aproximat de 130cm. Material atribuïble al Bronze Final.

Can Soldevila III: Sepulcre. Estructura circular de 120cm de diàmetre i 160cm de fondària. Es tracta d'un enterrament individual (a 50cm de l'esquelet s'hi trobà una gerra col·locada cap per avall i al seu costat unes restes de gos). El material indica una cronologia del Bronze Antic.

Estructura IV: Estructura circular de 150cm de diàmetre. Apareix amb material del Neolític Antic Cardial.

Estructura V: Estructura de planta circular de 165cm de diàmetre i 120cm de fondària. La sitja presenta un reompliment de pedres i poc material ceràmic, que la data en el Bronze Antic.

Estructura VI: Estructura rectangular amb banquetes laterals i al mig una fossa amb una petita cambra (sepulcre de fossa). Les seves dimensions són 0,98m d'amplada, 2,55m de llargada des de la part oest fins al fons de l'absis de la cambra i 1,43m de fondària. La cambra contenia en el seu interior una inhumació individual. Cronològicament s'ha situat en el Neolític Mitjà.

Estructura VII: Estructura de 150cm de diàmetre i 30cm de profunditat màxima. El material ceràmic la data com Neolític Antic Epicardial. Les restes faunístiques pertanyen a Canis familiaris, Sus csropha, Oryctolagus.

Estructures VIII i IX: Estructures circulars que es daten en el Bronze Final. També es localitzaren 28 estructures rectangulars d'unes dimensions mitjanes de 90 x 40 x 15cm i disposades en agrupacions de manera paral·lela, la cronologia i la funció de les quals resta incerta ja que solament es recuperaren 2 fragments de ceràmica a mà.

Estructura X: Fossa de forma circular, d'època romana, amb abundant presència de restes de tegula i dolia.

Estructura XI: Fossa de forma arrodonida caracteritzada per la presència de nombrosos fragments de tegula i dolia. Els únics materials recuperats (tegula, dolia, maons i ceràmica comuna de fabricació local), solament ens permeten contextualitzar la fosa dins l'època romana.

Estructura XII: Estructura de planta rectangular, amb els costats arrodonits i 1,95 x 1,75m de dimensions. Les parets eren verticals, el fons feia pendent de sud a nord i la potència màxima era de 85cm. A la part nord presentava una cambra inferior d'1,10 x 0,70 x 0,40m amb les parets lleugerament inclinades i el fons fent pendent de sud a nord. A l'interior de la cambra inferior, tocant a la paret nord i perfectament encaixada es trobà una llosa de considerables dimensions situada de manera vertical. Es recuperaren un total de 6 fragments de ceràmica informe feta a mà i un fragment cortical de sílex translúcid. La proximitat d'aquesta fossa a la sepultura VI i la seva tipologia, fan pensar en una cronologia del Neolític Mitjà.

Observacions:

També Can Soldevila I, Can Soldevila II, Can Soldevila III.

El jaciment abasta dues àrees d'espectativa arqueològica (Serra de Granollacs o Granja Soldevila i Turó de Can Soldevila) dins el Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic de Santa Perpètua de Mogoda.

Història

L'any 1978 els col·laboradors del Museu de Santa Perpètua realitzaren tres campanyes de salvament.

Bibliografia

BOQUER, Sílvia; MIRET, Josep (1996). "Noves estructures arqueològiques a Can Soldevila (Santa Perpètua de Mogoda). Campanya de 1993". ARRAHONA revista d'història. III època, núm. 18. Pàg. 69-80. Patronat dels Museus Municipals de la Ciutat, Patronat de l'Arxiu Històric de Sabadell.

COSTA, Felip; GARCIA, Pere; MARCET, Roger; MAS, Josep (1982). "El jaciment prehistòric de Can Soldevila (Santa Perpètua de Mogoda)". Els jaciments a l'aire lliure de Can Soldevila, Can Banús i Salcies. Pàg. 9-48. Grup Pro Arqueologia i Història de Santa Perpètua de Mogoda. Fulls d'arqueologia i història de Santa Perpètua de Mogoda. Museu Municipal de Santa Perpètua de Mogoda.

MARCET, Roger; MORRAL, Joan (1982). "Can Soldevila, Santa Perpètua de Mogoda (Vallès Occidental). Sepulcre en fossa Can Soldevila VI". Les excavacions arqueològiques a Catalunya en els darrers anys. Pàg. 89-90. Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, Servei d'Arqueologia. Excavacions arqueològiques a Catalunya n. 1.

MIRÓ, Carme; MOLIST, Núria (1982). "Estudi de la fauna del jaciment de Can Soldevila III (Santa Perpètua de Mogoda)". Els jaciments a l'aire lliure de Can Soldevila, Can Banús i Salcies. Pàg. 55-60. Grup Pro Arqueologia i Història de Santa Perpètua de Mogoda. Fulls d'arqueologia i història de Santa Perpètua de Mogoda. Museu Municipal de Santa Perpètua de Mogoda.

VIVES, Elisenda (1982). "Estudi antropològic de les restes òssies de la necròpolis de Can Soldevila (Santa Perpètua de Mogoda)". Els jaciments a l'aire lliure de Can Soldevila, Can Banús i Salcies. Pàg. 49-54. Grup Pro Arqueologia i Història de Santa Perpètua de Mogoda. Fulls d'arqueologia i història de Santa Perpètua de Mogoda. Museu Municipal de Santa Perpètua de Mogoda.

